

Dagthema: Waartoe zijn wij op aarde?

Overweging 10 oktober – Noud-Lodewijk van Poppel

“... als een zoekende persoon. Zoekend zoals ook wij hier zitten en allemaal in meer of minder mate steeds weer zoekende zijn....Waar moet het in mijn leven nou écht ...”

Eerste lezing uit Mattheüs

Tweede lezing uit Marcus

Openingstekst – Psalm 119,123-128

Mijn ogen smachten naar de redding die u brengt,

naar de gerechtigheid die u hebt beloofd.
Toon uw dienaar uw genade en trouw,
onderwijs mij in uw wetten.
Ik ben uw dienaar, geef mij inzicht,
dan leer ik uw richtlijnen kennen.

Het is tijd om in te grijpen, Eeuwige,
overal wordt uw wet geschonden.
Maar ik, ik heb uw geboden lief,
meer dan goud, dan zuiver goud.
Ik richt mij naar al uw regels
en haat elk bedrieglijk pad.

Lied

H.Oosterhuis / T. Löwenthal

Liefde. Liefde.
Liefde, lichaam van zon
zachtheid van de sterke
liefde ziel van ontferming.
Woord lankmoedig en trouw
fijner dan fijn goud
zoet als de zoetste honing.

Tienvoud in ons midden, water uit de rots
vogels uit de hemel, land ons beloofd,
wijnstok, oogst van tarwe, brood der armen.
Woord in ons vlees,
rots van erbarmen,
sterk als de dood ben je.
Liefde. Liefde.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, hartelijk welkom in de Duif – welkom hier in de Kerk, welkom bij jou thuis. We zijn weer hybride aanwezig, zoals dat zo mooi heet.

Erwin achter de knoppen die zorgt dat we allemaal deel kunnen nemen. Thuisduiven: Helma en Maranca in Frankrijk, Diny en Tilly in Alkmaar, Chris in Spanje, ...

Kerkduiven: Ton, ... , het koor en zelfs Bert, die ziek op de bank had moeten liggen maar zo opgelucht was dat Noud-Lodewijk en ik zijn viering overnamen dat hij liet weten wonderbaarlijk genezen te zijn. Welkom Bert!

Fijn dat jullie er allemaal zijn.

De rijke jongeling, daar gaat het verhaal vandaag over – over hoe hij bedroefd afdroop, nadat hij Jezus had gevraagd hoe hij deel kon krijgen aan het eeuwig leven Want Jezus zei hem zijn bezittingen te verkopen en alles aan de armen te geven. Hij kon het niet.

Als we terugkijken kunnen we zien hoeveel rijker wij in de westerse wereld geworden zijn, de afgelopen decennia. Misschien bent u ook rijker dan uw ouders en grootouders waren op uw leeftijd. Het zal voor de meesten van ons gelden. Inmiddels zijn velen de rijke jongeling geworden, ook al is je buurman misschien nog rijker dan jij. En dan is daar de vraag: waartoe zijn wij op aarde? Zijn wij op aarde om onze bezittingen te vermeerderen, of zijn wij hier om iets anders te doen?

Noud-Lodewijk sprak dit verhaal aan en hij graaft met ons straks naar de diepere betekenis ervan.

We gaan weer zingen en luisteren, bidden en stil zijn en daartoe nodig ik jullie nu uit – even in ons hart te keren voordat we het openingsgebed bidden.

Openingsgebed

Geest van God,
verzacht onze kritische ogen,
opdat wij zien in warmte en medeogen.

Open onze verstopte oren,
opdat wij de taal leren verstaan die ons onbekend is.

Leer ons verstand om wijs te zijn,
wij bidden jou om zachtmoedigheid en kracht.

Lied: HOOR, ISRAEL *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Hoor. Maar ik kan niet horen.
Mijn oren dicht gestopt.
Mijn adem opgekropt.
Mijn hart van leegte zwaar.
Ik ben nog niet geboren.
Ik ben niet ik. Niet waar.

Hoor. Maar ik wil niet horen.
Zou ik uw woord verstaan,
Ik moest uw wegen gaan,
U volgen hier en nu.
Ik durf niet zijn geboren en leven toe naar U.

Hoor, roept Gij in mijn oren
en jaagt mijn angst uiteen.
O stem door merg en been
verwek mij uit het graf,
uw mens opnieuw geboren.
O toekomst, laat niet af.

Eerste lezing: Mattheüs 10; 34-39

“Denk niet dat ik gekomen ben om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik kom een wig drijven tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; de vijanden van de mensen zijn hun eigen huisgenoten! Wie meer van zijn vader of moeder houdt dan van Mij, is Mij niet waard, en wie meer houdt van zijn zoon of dochter dan van mij, is mij niet waard. Wie niet zijn kruis op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard. En wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, die zal het behouden.”

Tweede lezing: Marcus 10; 17-31

Toen hij zijn weg vervolgde, kwam er iemand naar hem toe die voor hem op zijn knieën viel en vroeg: ‘Goede meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?’ Jezus antwoordde: ‘Waarom noemt u mij goed? Niemand is goed, behalve God. U kent de geboden: pleeg geen moord, pleeg geen overspel, steel niet, leg geen vals getuigenis af, bedrieg niemand, toon eerbied voor uw vader en uw moeder.’ Toen zei de man: ‘Meester, sinds mijn jeugd heb ik me daaraan gehouden.’ Jezus keek hem liefdevol aan en zei tegen hem: ‘Eén ding ontbreekt u: ga naar huis, verkoop alles wat u hebt en geef het geld aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten; kom dan terug en volg mij.’ Maar de man werd somber toen hij dit hoorde en ging terneergeslagen weg; hij had namelijk veel bezittingen.

Jezus keek de kring rond en zei tegen zijn leerlingen: ‘Wat is het moeilijk voor rijken om het koninkrijk van God binnen te gaan.’ De leerlingenschrokken van zijn woorden.

Maar Jezus zei nog eens uitdrukkelijk: ‘Kinderen, wat is het moeilijk om het koninkrijk van God binnen te gaan: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan.’ Nu waren ze nog meer ontzet, en ze zeiden tegen elkaar: ‘Wie kan er dan nog gered worden?’ Jezus keek hen aan en zei: ‘Bij mensen is dat onmogelijk, maar niet bij God, want bij God is alles mogelijk.’ Petrus nam het woord en zei: ‘Maar wij hebben alles achtergelaten om u te volgen!’ Jezus zei: ‘Ik verzeker jullie: iedereen die broers of zusters, moeder, vader of kinderen, huis of akkers heeft achtergelaten omwille van mij en het evangelie, zal het honderdvoudige ontvangen: in deze tijd broers en zusters, moeders en kinderen, huizen en akkers, al zal dat gepaard gaan met vervolging, en in de tijd die komt het eeuwige leven.

Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten de eersten.’

Lied:

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Herschep ons hart, heradem ons verstand
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Overweging

Zal ik het doen of zal ik het niet doen?
Bert is uitgevallen als voorganger... en er ontstaat een leegte..
Of ontstaat er ruimte...?
Nadat Diana kort de strekking van de lezing heeft aangegeven...
ervaar ik ruimte, een innerlijke beweging...
misschien kan ik wel een overweging maken...?
Zal ik het zeggen..
of is dat arrogant ... of betweterig...?
een 'Nee' is wel zo veilig en rustig...
dan kan ik me op de achtergrond houden..
En ondanks deze innerlijke tegenwerpingen...
blijf ik ruimte ervaren..
Ruimte om me persoonlijk kenbaar te maken..
Kenbaar te maken vanuit mijn geloof in God en Christus..
In een voor mij relatief nieuwe omgeving van De Duif
Dus hier sta ik dan...
in het Licht van Christus ...
Ik durf me geroepen te weten,
om hier te staan en te spreken...
Daar gaan we dan...!
En dan maar meteen met dé vraag der vragen in huis vallen:
Waartoe zijn wij op aarde...?

Dit was direct de vraag die boven kwam drijven na het lezen van Marcus, waarin aan Jezus gevraagd wordt: *Goede meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?*

Wat mij betreft ... vrij vertaald:

Wat moet ik doen om werkelijk tot mijn recht te komen?

Wat moet ik doen om Uw Wil, mijn God, te laten geschieden?

De man in deze parabel legt deze vragen bij Jezus neer.

Dat klinkt als een zoekende persoon

Zoekend zoals ook wij hier zitten en allemaal in meer of minder mate steeds weer zoekende zijn....

Waar moet het in mijn leven nou écht over gaan?

Wat staat mij dan te doen... ?

Hoe ben ik, in de ogen van God, bedoeld?

Dus best moedig van deze rijkraad, om zijn worsteling met de vraag:

Waartoe ben ik op deze aarde? aan Jezus voor te leggen.

Stel je eens voor:

Jij doet je leven lang je best, je probeert het goede te leven

en voldoet zo goed en zo kwaad als mogelijk aan de geboden van God,

echter je ervaart toch nog een onvrede, een onrust, een onvervuldheid...

Best kwetsbaar om je zo kenbaar te maken...

En... wat doet Jezus... die stelt deze man en daarmee ook maar meteen ons,
stevig op de proef.

Door hem te vragen om al zijn bezittingen te verkopen, vraagt Jezus het uiterste van deze rijkraad.

Dan blijkt deze rijkraad toch meer aan het aardse gehecht te zijn, dan dat hij zich realiseerde..

Het antwoord van Jezus maakt hem somber en doet hem weer in zijn schulp kruipen.

Hij lijkt liever vast te houden aan zekerheid en neemt de onrust en onvrede op de koop toe..

Hoe vaak doen we dit niet... :

Kiezen voor zekerheid ook al kost het ons een deel van onze levensvreugde...

En als je dan al bereid en in staat zou zijn om je gehechtheid aan materie los te kunnen laten, gaat Jezus in de parabel opgetekend door Mattheus er nog even fijntjes overheen met de uitspraak: *Denk niet dat ik gekomen ben om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.*

Dus Jezus vraag ook nog onze bereidheid om gehechtheid aan personen los te laten.

Hij vraagt het maximale van ons..

Je kunt dit natuurlijk letterlijk nemen, echter dat is maar even de vraag of we deze teksten zo moeten lezen.

Als ik deze teksten op me laat inwerken, roept het mij op een openbrekende en daarmee radicale en nietsontziende manier wakker.

Wakker ten aanzien van:

Waar gaat het mij als mens écht om?

Hoe ben ik in het Goddelijke perspectief werkelijk bedoeld?

Waar toe zijn wij op aarde?

En ach mensen toch, wat ben ook ik gehecht aan mijn zekerheden, aan mijn positie in de maatschappij, aan mijn kring van goede familie en vrienden en gehecht aan 'veel bezittingen', net zoals onze deugdelijke rijkaard in Marcus.

Alles netjes doen volgende de regels en geboden, heb ook ik sinds mijn jeugd op een redelijk manier gedaan... In wezen allemaal zaken waar niets op aan te merken is.

En tóch, toch maakt Jezus ons in zijn parabellen keihard wakker:

Netjes je best doen is oké hoor... echter Christus lijkt te roepen:

En kijk uit.. dat 'netjes je best doen' en 'de geboden volgen' kan ook een blindstaren worden op hoe ben en blijf ik veilig en hoe kan ik zorgen dat ik voldoende binnen de lijntjes blijf en mee mag blijven doen met de anderen...

De vraag van Christus aan de leerlingen en daarmee aan ons is misschien wel:

Waar ben je te veel aan gehecht? en wat ben je aan het najagen, ten koste van jezelf, ten koste van de ander en daarmee ten koste van jouw waar-achtig-heid?

Het keiharde appel wat Jezus hier volgens mij hier doet is: Leef vol overgave je leven!

Dus als je radicaal loslaat waar je aan te veel gehecht ben, komt er vrije ruimte om je wezenlijke bedoeling te onderscheiden en zodoende kun jij je zelf ont-dekken of misschien her-ont-dekken.

In deze vrije ruimte kun je er misschien pas écht achter komen hoe jij door God bedoeld bent; waartoe je geroepen wordt. En door die roeping dan te leven zal 'eeuwig leven' jou ten deel vallen en ben jij Jezus-waardig.

Of anders gezegd:

En wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, die zal het behouden.

Als persoonlijk voorbeeld hiervan, wil ik jullie kort meenemen in een beweging die ik ruim tien jaar geleden heb gemaakt....

Een beweging van radicaal durven loslaten en wat er in de vrije ruimte die dit bracht, kon en mocht ontstaan.

De plek waar ik tijdelijk woonde, een bijna 100 jaar oude boerderij midden in het vrij polderland en gelegen aan de Vecht, riep mij!

Het land en de akkers en de boerderij riepen mij als het ware toe..... 'dien mij, zorg voor mij, ontwikkel mij, opdat dit land vrucht zal dragen.. voor jullie en voor vele anderen...'

Echter het harde feit was dat de boerderij echt niet te koop was, en volgens de afspraken die ik gemaakt had, had ik daar binnen 1 jaar weer echt weg moeten zijn.

En.. toch zijn Henk, mijn man, en ik ... je kunt wel zeggen tegen beter weten in... plannen gaan maken. Plannen om van deze plek een plek van ontmoeten, heling en overvloed te maken.

De plannen werden in onze hartstocht heel concreet en zouden gaan betekenen dat wij de boerderij zouden moeten kopen en zouden gaan verbouwen tot een therapiecentrum.

Dus we zouden een bouwval gaan kopen, waar ik als psychiater praktijk zou gaan voeren, terwijl er feitelijk nog niet een echt geschikte praktijkruimte was.

Dus niet te overzien, en door meniggen ons sterk afgeraden.. 'Zouden jullie dat nou wel doen?' 'Voor dat geld kun je beter toch een leuk pandje in Amsterdam kopen...!'

En .... NEE!

Dat pandje in Amsterdam ging het niet worden, daar werden we somber van en wekte niet onze vitaliteit en onze geest. Dus de vraag die we aan onszelf te stellen hadden was:

Waren we bereid om het financiële vermogen wat we de laatste 15 jaar hadden opgebouwd volledig in te zetten voor een project met veel onzekerheid...

En eerlijk gezegd, we wisten echt niet waaraan we begonnen...

We waren geen boeren, we hadden nog nooit een onderneming gehad en we hadden best wel vaak op safe gespeeld en onze schaaapjes op het droge gehouden...

Zouden wij het aan kunnen als we ons vermogen en daarmee onze zekerheid en financiële basis kwijt zouden raken?

We wisten, dat als we dit project zouden opstarten, we kozen voor een uitdagend én inspirerend leven. We voelde ons geroepen en wisten dat we zo tot ons recht zouden kunnen komen.

Dus, wetende dat de boerderij echt niet te koop was, ben ik op een zaterdagochtend in de zomer van 2008 naar boer Kees gestapt, om hem ons plan voor te leggen.

Ik heb hem schoorvoetend en vol overgave kenbaar gemaakt dat zijn boerderij voor ons bedoeld was. Dus echt een onmogelijke missie ....en .... dan tóch de beweging maken.

En wat gebeurde er.... Het was echt niet te geloven.... alsof er een kameel door een naald kroop... Het antwoord van boer Kees was: volmondig: JA...

Ja... , want zij hadden hun plannen 3 weken daarvoor gewijzigd en besloten om hun boerderij te koop te zetten...

En de rest is geschiedenis.

Wonderbaarlijke is dat sinds dat wij dit project gestart zijn, er letterlijk en figuurlijk heel veel naar ons toegekomen is. Naast financiële ondersteuning, met name ook veel liefde, erkenning, mogelijkheden voor creativiteit en mensen die met hart en ziel een bijdrage hebben geleverd aan deze plek van heling. En nu staat er in Vreeland al weer ruim 10 jaar een behandelcentrum waar het figuurlijk en letterlijk groeit en bloeit en waar mensen tot rust komen en kunnen helen.

Wij zijn er voor de plek en de plek is er voor ons.

Wat een overvloed is ons ten deel gevallen en in de naam van Jezus geven we elke dag alles wat in onze mogelijkheden ligt.

Alles om bij te dragen aan wat, wat ons betreft, een Rijk Gods op aarde... is.

Ik ervaar dit als het dagelijks deelnemen aan 'het eeuwig leven' en ... ik weet en ervaar elke dag: dat deze beweging de reden is waartoe ik op aarde ben...

En ja, dit vraag elke dag ook weer een vrij en open hart, wat niet of niet te veel belast is door gehechtheid en zekerheden... Elke dag is, wat mij betreft, een dag in overgave.

In deze overgave biedt elke dag vrije ruimte, die wonderen mogelijk maakt.

Mogelijk een verhaal waarvan je kun zeggen ... werkelijk te mooi voor woorden of met veel geld op zak lukt toch alles..!

En ik hoop dat jullie door de grootsheid van dit project heen kunnen kijken en dat het antwoord op de vraag: Waartoe zijn wij op aarde? wat mij betreft gaat over: dat radicaal durven kiezen voor wat werkelijk jouw hart en ziel beroert, dé opening geeft tot 'eeuwig leven'.

Zoals ik vandaag hier in het Licht van Christus en het licht van de gemeenschap van de Duif, ondanks allerlei bedenkingen en ongemak, radicaal heb durven kiezen om in mijn kwetsbaarheid tevoorschijn te komen met mijn overgave aan God en Jezus-Christus.

Deze beweging, wekt mij ..... én hopelijk ook jullie... tot EEUWIG LEVEN!
Moge het zo zijn. Amen

Pianomuziek Irina Ursu - Antonova

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
God is voor mij geest, liefde, beginsel van alle dingen.
Ik geloof dat God in mij is,
en dat ik ben in God.

Ik geloof dat het ware welzijn van de mens
bestaat in het volbrengen van Gods wil.
Ik geloof dat het vervullen van Gods wil
ten goede komt aan mij en alle mensen.

Ik geloof dat God wil
dat alle mensen van hun naasten houden
en zo met anderen omgaan
als zij ook zelf behandeld zouden willen worden.

Ik geloof dat de reden waarom wij leven
eenvoudigweg is, dat wij groeien in liefde.
Ik geloof dat deze groei in liefde
de grootste kracht is
om het Rijk van God te vestigen op aarde,
dan zal er een nieuwe ordening zijn
waarin menselijkheid, waarachtigheid en
solidariteit zullen heersen. Amen.

Collecte

In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Mocht je hier (nog) geen gebruik van maken, dan kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Daarmee kunnen we de kosten betalen die we als gemeenschap moeten maken o.a. om wekelijkse vieringen te kunnen houden. Je bijdrage wordt erg op prijs gesteld.

<https://betaalverzoek.rabobank.nl/betaalverzoek/?id=570K6TYoRaSaiXmKRIUDVw>

Hartelijk dank !!!

Het van de viering – delen met elkaar

Lied: *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede
in schaduw van bomen.

Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas
op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam
zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Gebed en intenties uit het groene boek Voorbeden

Delen van brood en wijn

Lied: *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Alles wacht op U vol hoop
alle levenden vragen U om voedsel.
Neemt Gij hun adem weg zij sterven
en zij vallen terug in het stof.
Zendt Gij uw geest, zij worden herschapen -
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Mededelingen

Slotlied: *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Volk dat in duisternis gaat,
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
dat zij weer glanzen als nieuw.

Van licht en stem zult Gij ons maken,
uw evenbeeld.

Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

Van licht en stem zult gij ons maken,
uw evenbeeld.

Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“zie, Ik kom haastig”, zegt Hij.

Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Zegenbede

Mogen wij het lef hebben om onze zekerheden los te laten
onze ogen te openen en te zien,
niet alleen te horen maar ook te luisteren,
niet alleen te voelen maar ook te ervaren -
dit: de zegen van de Krachtige en Tedere
vandaag, morgen en alle dagen van ons leven.

“Moge zij ons zachtheid schenken,
En het lef om uit de vanzelfsprekendheid en zekerheid te stappen,
ons te verbinden met wat ons echt raakt
en zo te worden als we bedoeld zijn: levend.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat ons verbindt,
zo kwetsbaar als het is.

Moge ons diepste wezen,
God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen